

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Aprilis, Maii & Ivnii

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Martyriviū Sanctarvm Agapis, Chroniæ & Irenes, quæ apud Thessalonicam passæ sunt Anno Christi 304. Diocletiani Consulatu nono, Maximiani autem octauo. ex eo quod est apud Metaphrasten.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42716

MARTYRIUM SANCTARVM AGAPIS,
Chionie & Irenes, quæ apud Thessalonicam passæ
sunt Anno Christi 304. Diocletiani Consulatu
nono, Maximiani autem octavo. ex eo quod est
apud Metaphrasten.

C. Baronius
Tomo: Ag
nal: Eccles

1. Aprilis

Cum crudelis admodum persecutio Maxi-
miani Imperatoris in Christianos dese-
quere, tres insigni pietate mulieres, quæ se-
ipsas cunctis virtutibus contra tyrannidē egregiā
munierant, ut conceptam charitatis flammam
luculentiùs excitarent, relicta patria, cognatione,
& vniuersis facultatibus contemptis, altū quen-
dam montem petierunt: vbi cum aliquandiu fan-
tilissimis precibus operam dedissent, Magistratus,
qui crudele Imperatoris mandatum exequeba-
tur, eas, eodem in loco, comprehendi atque ad
nefaria simulacrorum sacrificia trahi iussit. Sed
illæ cum spe futurorum bonorum incensæ, non
modò tantam impietatem execrarētur, sed minas
omnes suppliciaque contemnerent: voracibus
eas flammis obijciendas decreuit. Qua autem vir-
tute atque constantia certamen hoc confecerint,
non erit abs re explicare.

Cum igitur tres hæc egregia virtute sceminæ
iudicum tribunali oblatae essent: Dulcetio, Arte-
niensis scriba, hanc aduersus eas accusationem
de scripto recitauit: Cassander beneficiarius hæc
scripsit. Scito Domine mi, Agathonem, Agapen,
Chioniam, Irenem, Casiam, Philippam, & Eu-
tychiam nolle vesci his, quæ dijs sunt immolata,
eas itaque ad tuam amplitudinem adducendas
curavi. Lecta accusatione, Præses: Quænam
inquit, ista est tanta mentis vestræ insania, ut
nolitis, religiosissimis Imperatorum nostrorum
edictis obedire? & tu, inquit, Agatho quare
sacris

Accusatus
apud Dulce-
tium præse-
dem.

✕
Agatonis &
socrum cō-
stantia.

Eutyhia
grauida tra-
ditur custo-
dia.
Agapes &
Chionia vi-
uæ certan-
tur.

Ireneæ con-
stantia.

Ducitur ad
publicum
lupanar, sed
manet inta-
cta.

facris nostris uti recusas? quoniã, respondit Aga-
tho, Christianus sum. Simili responsione singu-
li deinde nefandum deorũ cultũ execrati sunt,
potiusque se omnia tormentorũ genera perfer-
re paratos esse dixerunt, quã ab ea fide, quæ singu-
lari & gratuito Dei beneficio illis collata erat,
vel larum vnguem deficere. Hac eorũ constantia
Præses ad iram prouocatus, Eutychiam, quia v-
terum ferebat, in carcerem abduci iussit: Agapen
verò & Chioniã flãmibus viuas exuri. reliquos au-
tem alijs atque alijs supplicijs, pro sua crudelita-
te referuari. Et quidem sanctissimæ mulieres ani-
mis in spe cælestium bonorũ egregiè confirma-
tis igni consummatæ sunt: sancta verò Irene sta-
tim à peracto certamine Præsidi oblata. quæ in-
terrogata, vellẽtne dijs potius sacrificare, quã vi-
tam in acerbissimis supplicijs amittere: Mini-
mè, inquit, minimè, per Deum illum omnipo-
tentem, qui creauit cælum & terram. Summa
enim illius ignis sempiterni poena proposita est
his, qui Ihesũ Dei verbũ negauerint. Tunc Dulce-
tius Præses: Quandoquidem oblatam benignita-
tis nostræ gratiam repudias, ego quoque non vno
mortis metu te afficiam. Sorores quidem tuæ,
pœnas nostro iussu decretas exoluerũt: in te ve-
rò etsi eadem mortis sententia lata sit, aliud sta-
tuetur. Præcipio igitur nudam te in lupanari om-
nium libidine vexandam exponi. Hac lata sen-
tentia, satellites cũ Zosimo publico carnifice ap-
prehensam illam ad lupanar abduxerunt. Sed
castissima mulier, Spiritus sancti gratia tanquam
radijs quibusdam obumbrata, pudicitiam cõser-
uauit prorsus, ut nemo tanta audacia insentus
fuerit, qui impurum aut turpe aliquid in e-
am moliri præsumeret. Quod cum ad præsi-
dem

dem r
tus, e
Quæ
lis pi
giem
ses a
dore
deo t
tem, i
foron
fente
locur
ipsar
coelũ
psalm
dies a
ens, m
E G R
ani, it
riens
A. D.
C
& ali
euita
phia
tatis
tiliũ
rabil
ciuib
O
te m
glori
ralib

dem relatum esset, præcipiti mentis furore agita-
tus, eam reuocari suoque tribunali sisti iussit.
Quæ sine mora veniens, insignem & vultu & ocu-
lis pietatem spirabat, & diuinam quandam effi-
giem ex se in omnium oculis afferebat. Vnde Pro-
fes ad maiorem indignationem pariterque pu-
dorem prouocatus, sic eam affatus est: Quia vi-
deo te in eadem mentis temeritate perseveran-
tem, idem te mortis supplicium, quod iam ante
sorores tuæ exoluerunt, subire iubeo. Hac lata
sententia, milites Irenem in sublimem quandam
locum duxerunt, extructoque rogo, iusserunt
ipsam in eum conscendere. Tùm illa sublati ad
cælum oculis & vultu ad hilaritatē composito,
psalmos canere. Dei gloriam celebrare, & festos
dies agere cœpit, ac læta postremo in rogū infili-
ens, martyrij palmam adeptæ est.

Laudans, De-
um Irenæ vi-
ua exaratus,

EGREGIUM MARTYRIVM S. * AMPHI-
ani, itenæ, AEdesii fratris eius. auctore Eusebio Casa-
riensi, hystoria Eccl. lib. 8. ca. 14. & 15. Coronati sunt
A. D. 304. sub Vrbanò Præside, Casarea Palestina.

* Apphian.

C. Baronius
Tom. 2. An
Eccl.

Galerius Maximianus Cæsar, qui suis ipsius
viribus ac manu imperiū occupauerat, cū
incredibili in Christianos rabie sæuiret,
& alios in alia atq; alia loca, qui sedulo periculū
euitare studebāt, dispergeret, beatus martyr Am-
phianus, vt suam in Deū fidē declararet, anno æ-
tatis suæ vixdum vicesimo, in festo, quod mira gē-
tilium superstitione Hecatæ celebre erat, admi-
rabile sanè pietatis exemplar, omnibus Cæsareæ
ciuibus contemplandum proposuit.

2. Aprilis,

Patria & pa-
rentes Am-
phiani.

Ortus erat hic adolescens, Pagis Lyciæ, ciuita-
te minimè obscura, parentibus verò diuitiarum
gloria celeberrimis. Qui primum Beryti libe-
ralibus humanioris literaturæ disciplinis eru-
ditus, cum